

adulatoribus & arcana revelantibus indebitè.

22. Abner strenuus dux Isbosetho iratus, pacem cum Davide quærens, fœdus initum cum isto. Regum capite 3. Venit ergo Abner ad Davidem in Hebron, ut exponeret ei mentem totius populi Israëlitici ab eo jam persuasi, ut ultrò totum regnum transferret in Davidem. Apparatus David convivium Abner, ejusque viginti sociis. Igitur cùm David dimisisset alacrem jam & amicum Abner, iste que in Regis gratiam recessisse ex aula, urbemque dimitteret, venit Joab Dux cum suis vitoribus, percussis jam Philisthæis latronibus, qui Davidis regnum excursionibus infestabant. Vix Ioab regalis domus in Hebron limina salutaverat, cùm ibi vers. 23. subditur: Nuntiatum est itaque Ioab à narrantibus: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit.

SERMO QUARTUS.

A versu 13. usque ad 16. inclusivè.

Et congregavit nongentos falcatos currus, & omnem exercitum de Haroseth gentium ad torrentem Cison, &c.

Enucleatam breviter tactam sacri contextus partem ex libro Judicium, cap. 4. à vers. 13. usque ad 16. inclusivè, suprà in Operis nostri hujus limine reperies, quam tuo compto stilo & historiali narratione ampliare curabis. Etenim si currus falcati Sisara, diaboli phalanges designavere quondam, contra illas cum Barac duce Debora, idest Maria sanctissima, adhuc in umbra perrexit, quæ est currus Dei decies mille millibus multiplicatus, ex Andrea Creteni orat. 2. de Assumpt. unde omnis hostium Chananæorum multitudo cedit ad conspectum Barac Debboræ comitati; quia ibijam Maria pro suis in Debora prælabatur, facta divina Bellona, &c. Ave Maria.

S. I.

Virtutis in via pergentibus sæpè maligni retiacula & offendicula expandunt.

I. **H** T congregavit nongentos falcatos currus, & omnem exercitum, Iudicum cap. 4. vers. 13. Dum Barac in sacrum Thaboris verticem currit, & ejus latera suis cuncis præoccupare tentat, Sisara, diaboli & impiorum imago, ei copioso cum exercitu occurrit, ut viam in Thaboris verticem præcluderet Israëlitis. Mons

Thabor, ad quem cùm suis Barac perrexit, fuit (inquit noster Lyra) mons in quo transfiguratus fuit Christus Dominus coram Petro, Iacobo & Ioanne; est enim situs in medio campo Galilææ, tribus millibus passibus distans à Gennæareth versus Boream, ex omni parte rotundus, & æqualiter assurgens, pulcher, floridus & valde amoenus, utpote Paradisi umbra, & cœlestis gloria typus. Si enim Thabor suo nomine lumen veniens interpretatur, teste D. Hieronymo super caput 5. Osea, qui ad Thaboris culmen pergunt, in gloriam aut cœlestem tendunt contemplationem: sed quia dæmones,

assumit sexcentos currus electos, & quidam in Ægypto currum fuit, :: & persequitus est filios Israël, ut Exodi 14. vers. 7. & 8. refertur. Via deserti, via est penitentiæ & cœlestis contemplationis: locus enim desertus aprior est ad sacrificium, & ad orandum selectior. Verum diabolus cum suis asseclis & militibus, justis ac piis viris has vias præcludere curant, & bonos gressus impedire continuo prætentant. In ecclæsum, promissamque pergentibus terram, propriamque patriam in cœlesti mansione diligentibus justis offendicula apponere semper maligni satagont, ne recto tramite prægredientes electi, quæ sursum sunt quærant, aut quæ cœlestia sunt consequantur. Diabolus festinantibus viatoriis illudit, ut viam bonam quam sequuntur, dimittant, inquietabat S. Thomas Valentinus concione de S. Adelesmo. Patrocinii gratiâ ad Godoliam Judæorum præfectum veniebant octoginta viri Sichimitæ, Siloites, ac Samaritæ, ut Jerosolymæ lugerent ruinam, ejusque bustum spectarent; immò etiam ut munera & thus offerrent in domo Domini, quippè ante altare constructum in Jerusalem, in loco ubi fuerat antea Templum Domini: ait enim Jeremias capite 41. vers. 5. hæc: Venerunt viri de Sichem, & de Silo, & de Samaria octoginta viri, rasi barba, & scissis vestibus, & squalentes: & munera & thus habebant in manu, ut offerrent in domo Domini. Verum quia diabolus, aut qui illius vices gerit impius, id solùm machinatur, ut devotis ac piis viris bonum opus impedit, eoque à via veritatis & virtutis avertat; profecturos octuaginta viros in Jerusaleni, ibique Domino libamina sacra oblaturos Ismaël nequam Nathaniæ filius, decipit occurrentis in via, & à bono opere præmeditato divertens, non solùm illos excludit à Jerosolymano Templo, etiæ exciso; sed & in civitatem Masphath dolosè introducit, ibique ex eis septuaginta viros interficit, ex eodem Jeremias contextu vers. 6. & 7. ubi Sanctius num. 10. sic scribit: Studebat Ismaël viros illos inducere in Masphath tanquam in rete, ut illos eo modo conficeret, quo interficerat alios. Ideo de isto Ismaële, Satanæ typo, simulque sceleratorum hominum figura, D. Gregorius Magnus lib. 1. Moral. capite 19. hæc profert: Viros ergo ad offrenda Deo munera venientes in medio

R.P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

KKK 2 civitatis